

PENSIOENEN

Het ene na het andere pensioenfonds stopt om regeldruk en kosten

➔ In korte tijd kondigden drie pensioenfondsen aan te stoppen

- ➔ Het aantal pensioenfondsen in Nederland slinkt in hoog tempo
- ➔ Kleinere fondsen kiezen vaker voor overdracht aan een apf

Martine Wolzak
Amsterdam

Dit najaar komt er een eind aan het eigen pensioenfonds van horecagroothandel Sligro, maakte het bedrijf gisteren bekend. Reden: 'toenemende regeldruk en stijgende uitvoeringskosten'. Het is het derde pensioenfonds in ruim een week tijd dat met die aankondiging komt. Vorige week deden de pensioenfondsen Randstad en Owase dat al.

De berichten passen in een trend: het aantal pensioenfondsen in Nederland slinkt in hoog tempo. Rond de eeuwwisseling waren er nog meer dan duizend, eind vorige maand stonden er volgens de statistieken van De Nederlandsche Bank nog 229 pensioenfondsen onder toezicht. Maar de kans is groot dat in de praktijk de grens van 200 al is geslecht: zo'n dertig fondsen zijn al in liquidatie. En het einde is nog niet in zicht, verwachten pensioendeskundigen.

Ook Randstad en Owase wijzen naar de regeldruk en kosten als reden om te stoppen. 'Pensioenfondsen zeiden een paar jaar terug 'de kosten vallen hoger uit door een eenmalig project'', zegt Myrthe Oosterhout van adviseur Focus Orange, die werkgevers en fondsen bijstaat. 'Maar nu zien besturen dat er ieder jaar wel een eenmalig project is.'

'Er zullen nog meer pensioenfondsen volgen', verwacht pensioenadvocaat Nicolette Opdam van HVG Law. Het pensioenakkoord en de lage rente zullen het proces volgens haar nog versnellen. 'Dit is het moment voor fond-

sen om te gaan kiezen.'

Opdam wijst daarnaast naar de strengere regels die Iorp2, de Europese pensioenwetgeving, stelt aan pensioenbesturen. Vooral kleinere fondsen kunnen daar niet aan voldoen. Als zij dan externe deskundigen moeten inhuren, is dat kostbaar.

Het pensioen van de 11.000 (oud-)werknemers van Sligro wordt straks ondergebracht bij Centraal Beheer APF. Ook Randstad en Owase kiezen voor overdracht aan een zogeheten algemeen pensioenfonds (apf). Dat is een soort paraplufonds dat meerdere pensioenregelingen naast elkaar kan uitvoeren.

Dat biedt kleinere pensioenfondsen, die niet willen of kunnen fuseren met een groter fonds, een uitweg. Samen kunnen ze kosten drukken, maar houden zij wel hun eigen regeling. Bij een fusie raken zij die kwijt. Bovendien moeten dan de dekkingsgraden van de fondsen gelijk zijn, of worden getrokken. Dat betekent in de praktijk vaak korten of bijstorten.

'Je ziet dat nu ook wat grotere fondsen, met een vermogen van rond €1 mrd de stap maken naar een apf', zegt Oosterhout van Focus Orange. Randstad en Owase kozen voor Het Nederlandse Pensioenfonds, opgericht door verzekeraar ASR. Randstad is een gesloten fonds: het draagt 16.000 deelnemers en ruim €1,2 mrd belegd vermogen over, maar geen nieuwe premie. Owase voert de pensioenregeling uit voor de 26 werkgevers die zijn voortgekomen uit buizenfabrikant Wavin en beheert €900 mln.

Apf's bestaan sinds 2016 en zijn inmiddels goed voor circa €12 mrd aan vermogen. Zowel Het Nederlands Pensioenfonds als Centraal Beheer zeggen dat zij een volle pijpleiding hebben en dat de komende maanden nog meer fondsen zich aansluiten. Zo is van het pensioenfonds voor ANWB-medewerkers bekend dat het wil aanhaken bij een apf, al heeft het nog geen keuze gemaakt. Ook het pensioenfonds voor het Delta Lloyd-personeel, dat sluit vanwege de overname van de verzekeraar door NN, gaat mogelijk naar een apf.

Er zijn ook nog steeds pensioenfondsen die kiezen voor een fusie, zoals de pensioenfondsen Hout en Meubel. Tandtechniek is vorig jaar al opgegaan in Pensioenfonds Zorg en Welzijn, maar moest toen korten op de pensioenen vanwege het verschil in dekkingsgraad. En de Stichting Pensioenfonds Openbaar Vervoer (SPOV) wil samengaan met het Spoorwegpensioenfonds (SPF), meldde het FD twee weken geleden.

Een apf biedt een uitweg aan kleinere pensioenfondsen die niet willen of kunnen fuseren